

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Rajca

Protokolant: Mirosława Męcarska

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2013 roku w Środzie Śląskiej

na rozprawie

w sprawie z wniosku J. Z.

przy udziale A. R. (1)

o podział majątku wspólnego

postanawia :

I. ustalić, że w skład majątku wspólnego wnioskodawczynie J. Z. i uczestnika A. R. (1) wchodzi:

1. prawo własności samochodu osobowego m-ki F. (...) o nr rej. (...) nr VIN (...) o wartości 700 zł;
2. papiery wartościowe:
 - 163 akcje (...) o wartości 950,29 zł,
 - 235 akcji (...) o wartości 568,70 zł,
 - 135 akcji B. o wartości 120,15 zł,
 - 200 akcji B3S- (...) o wartości 124 zł;
3. środki zgromadzone na rachunku otwartego funduszu emerytalnego A. OFE prowadzonego dla wnioskodawczynie J. Z. w kwocie 22.264,14 zł;
4. środki zgromadzone na rachunku otwartego funduszu emerytalnego A. OFE (...) SA prowadzonego dla uczestnika A. R. (1) w kwocie 25.539,31 zł;
5. prawo własności innych ruchomości o łącznej wartości 2.838 zł, w tym:
 - a) urządzenie wielofunkcyjne m-ki E. o wartości 50 zł,
 - b) lodówka o wartości 300 zł,
 - c) zestaw komputerowy o wartości 100 zł,
 - d) głośniki komputerowe + słuchawki o wartości 50 zł,
 - e) kuchenka elektryczna 2 palnikowa o wartości 35 zł,
 - f) elektryczny grzejnik konwektorowy o wartości 0 zł,
 - g) szafka łazienkowa o wartości 50 zł,

- h) żyrandol duży pokój o wartości 30 zł,
- i) żyrandol średni pokój o wartości 20 zł,
- j) 2 żyrandole przedpokój o wartości 40 zł (2 x 20 zł),
- k) plafon przedpokój o wartości 20 zł,
- l) plafon sufit kuchnia o wartości 20 zł,
- m) półplafon kuchnia o wartości 20 zł,
- n) żyrandol łazienka 1 sztuka o wartości 20 zł,
- o) żyrandol ubikacja o wartości 20 zł,
- p) lustro łazienkowe o wartości 50 zł,
- q) lustro ścienne kryształowe 60 x 150 o wartości 100 zł,
- r) meble duży pokój o wartości 300 zł,
- s) zestaw wypoczynkowy narożnik + 2 fotele o wartości 200 zł,
- t) firany 3 sztuki o wartości 30 zł,
- u) karnisze do firan 9 m o wartości 50 zł,
- v) bagażnik na narty o wartości 20 zł,
- w) łańcuchy do samochodu o wartości 40 zł,
- x) 3 stoły na strychu o wartości 130 zł,
- y) 20 krzeseł plastikowych o wartości 150 zł,
- z) szklany podgrzewacz do jedzenia o wartości 60 zł,
- aa) płyty DVD – Historia II wojny światowej nr 5 do 32 + dodatek o wartości 200 zł,
- bb) płyty utwory literackie audiobook 8 sztuk o wartości 80 zł (8 x 10 zł),
- cc) książki 14 sztuk o wartości 112 zł (14 x 8 zł),
- dd) zestaw ogrodowy stół + 6 krzeseł o wartości 50 zł,
- ee) lodówka przenośna o wartości 20 zł,
- ff) zamek Y. o wartości 15 zł,
- gg) kosiarka do trawy o wartości 50 zł,
- hh) stół + 6 krzeseł o wartości 150 zł,
- ii) meble młodzieżowe mały pokój o wartości 150 zł,
- jj) odtwarzacz DVD o wartości 50 zł,

kk) płyty DVD pozostałe 7 sztuk (dodatki do gazet) o wartości 56 (7 x 8zł);

II. ustalić, że udziały uczestników w majątku wspólnym są równe;

III. dokonać podziału majątku wspólnego uczestników w ten sposób, że prawo własności pojazdu opisanego w pkt I.1 oraz środki zgromadzone na rachunku opisanym w pkt I. 4 oraz prawo własności ruchomości opisanych w pkt I.5 ppkt od a) do e) oraz od g) do u) oraz od w) do gg) przyznać uczestnikowi A. R. (1), wnioskodawczyni J. Z. przyznać środki zgromadzone na rachunku opisanym w pkt I. 3 oraz prawo własności ruchomości opisanych w pkt I.5 ppkt f), v), hh), ii), jj) i kk), zaś obojgu uczestnikom przyznać po połowie prawo do papierów wartościowych opisanych w pkt I.2;

IV. nakazać uczestnikowi A. R. (1) wydać wnioskodawczyni J. Z. ruchomości opisane w pkt I.5 ppkt f), v), oraz przelać na wskazany przez wnioskodawczynię rachunek inwestycyjny prawo do połowy papierów wartościowych opisanych w pkt I.2;

V. zasądzić od uczestnika A. R. (1) na rzecz wnioskodawczyni J. Z. kwotę 2.630,58 zł tytułem dopłaty do wartości jej udziału w majątku wspólnym płatną od dnia prawomocności niniejszego postanowienia;

VI. zasądzić od uczestnika A. R. (1) na rzecz wnioskodawczyni J. Z. kwotę 1.200 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 24 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty oddalając dalej idący wniosek wnioskodawczyni o zapłatę;

VII. zasądzić od wnioskodawczyni J. Z. na rzecz uczestnika A. R. (1) kwotę 1.303 zł oddalając dalej idący wniosek uczestnika o zapłatę;

VIII. nakazać wnioskodawczyni J. Z. i uczestnikowi A. R. (1) uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej kwoty po 102,74 zł tytułem wydatków poniesionych w toku postępowania tymczasowo przez Skarb Państwa;

IX. w pozostałym zakresie postępowanie umorzyć;

X. oddalić wzajemne wnioski wnioskodawczyni i uczestnika o zasądzenie od nich nawzajem zwrotu kosztów postępowania.

Zarządzenie:

- odnotować, kal. 21 dni,

- po ew. prawomocności skierować do ks. należności 13.03.2013 r.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni J. Z. wniosła do tut. Sądu wnioski o podział majątku wspólnego zgromadzonego w trakcie jej małżeństwa z uczestnikiem A. R. (1), twierdząc, że w skład tego majątku wchodzi samochód osobowy m-ki F. (...) nr rej. (...) o wartości 6.000 zł, papiery wartościowe w postaci akcji określonych spółek giełdowych we wskazanych we wniosku ilościach na koncie inwestycyjnym uczestnika oraz wyposażenie mieszkania i inne ruchomości o łącznej wartości 8.284 zł, oraz o dokonanie podziału majątku w ten sposób, by przyznać ww. pojazd uczestnikowi, równy podział pomiędzy uczestnikami praw do zgromadzonych akcji poprzez ich przelew w odpowiedniej wysokości na wskazane przez wnioskodawczynię konto inwestycyjne, przyznanie określonych we wniosku ruchomości uczestnikowi oraz wnioskodawczyni, zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kwoty 6.000 zł tytułem wyrównania wartości jej udziału oraz o zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wniosku wnioskodawczyni twierdziła, że małżeństwo uczestników zostało rozwiązane przez rozwód prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 30.04.2008 r. w sprawie o sygn. akt XIII RC 3099/07, małżonkowie nie zawierali umów majątkowych małżeńskich, w chwili ustania wspólności majątkowej strony w skład majątku wspólnego wchodziły przedmioty majątkowe wskazane we wniosku, a udział

każdego z uczestników w majątku wspólnym wynosi $\frac{1}{2}$. Wnioskodawczynie wskazała, że przyznanie uczestnikowi ww. pojazdu uzasadnione jest tym, że od momentu kiedy wnioskodawczynie wyprowadziła się ze wspólnie zajmowanego mieszkania w Ś. tj. 15.12.2007 r. samochód ten pozostawał w wyłącznej dyspozycji uczestnika, mimo wezwań wnioskodawczynie o jego udostępnienie oraz wobec nieuwzględnienia przez tut. Sąd w sprawie I Ns 321/08 wniosku wnioskodawczynie o ustalenie sposobu korzystania z rzeczy wspólnej i pozostawienia tego pojazdu w dyspozycji uczestnika A. R.. Wnioskodawczynie podniosła też, że samochód uczestnika jest wykorzystywany w prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Wskazała też, że żądanie podziału pomiędzy uczestnikami praw do zgromadzonych akcji poprzez ich przelew w odpowiedniej wysokości na wskazane przez wnioskodawczynię konto inwestycyjne uzasadnione jest swoistym charakterem tych praw i sposobem ich wyceny, przez co przekazanie samego prawa, a nie spłata ich wartości, jest w tym przypadku uzasadniona. Natomiast odnośnie podziału ruchomości wnioskodawczynie wskazała, że zawnioskowany przez nią sposób podziału jest uzasadniony faktycznie dokonany już podziałem ruchomości uczestników w dniu 15.12.2007 r., kiedy to wnioskodawczynie wyprowadzając się od uczestnika zabrała ze sobą określone ruchomości (za zgodą uczestnika, który nie pozwolił na zabranie innych ruchomości; uczestnicy sporządzili też w dniu 15.12.2007 r. wykaz zabieranych ruchomości przez wnioskodawczynię) i dlatego obecnie wniosła o przyznanie ich dla siebie, a pozostałe ruchomości pozostały przy uczestniku i z tego względu wniosła o ich przyznanie dla uczestnika.

W odpowiedzi na wniosek uczestnik wniósł o ustalenie, że w skład majątku wspólnego wchodzi wskazany we wniosku pojazd, papiery wartościowe w postaci akcji wskazanych we wniosku oraz określone w odpowiedzi na wniosek ruchomości, udział każdego z uczestników w majątku wspólnym wynosi $\frac{1}{2}$, dokonanie podziału majątku wspólnego poprzez przyznanie na wyłączną własność wnioskodawczynie i uczestnika określonych w odpowiedzi na wniosek ruchomości oraz o obciążenie kosztami sądowymi uczestników po połowie lub wzajemne zniesienie kosztów postępowania. W uzasadnieniu uczestnik podniósł m.in., że w skład majątku wspólnego nie wchodzi szafa wnękowa o wartości 1.000 zł (pkt 13 wykazu we wniosku), gdyż w sprawie I C 268/08 wnioskodawczynie dochodziła od matki uczestnika zwrotu nakładów na jej mieszkanie, w którym mieszkali uczestnicy w czasie małżeństwa, obejmujących m.in. wartość tej szafy wnękowej i prawomocnym wyrokiem tut. Sądu w tamtej sprawie zasądzona została na rzecz wnioskodawczynie określona kwota tytułem zwrotu wartości nakładów, w tym również obejmującą połowę wartości tejże szafy. Uczestnik podniósł też, że w skład majątku wspólnego nie wchodzi głośniki komputerowe (pkt 4 wykazu we wniosku), gdyż uczestnik otrzymał je jako darowiznę od wnioskodawczynie jako prezent okazjonalny i jako takie nie weszły one do majątku wspólnego (art. 33 pkt 2 Kro). W skład majątku wspólnego nie wchodzi też sokowirówka (pkt 8 wykazu we wniosku), gdyż jest to przedmiot należący do majątku osobistego uczestnika, albowiem ta rzecz została nabyta wyłącznie przez uczestnika jako nagroda za wybitne osiągnięcia w pracy zawodowej (art. 33 pkt 8 Kro). Natomiast uczestnik podniósł, że szklany podgrzewacz do jedzenia (pkt 34 wykazu we wniosku) oraz 14 sztuk książek (pkt 37 wykazu we wniosku) znajdują się w posiadaniu wnioskodawczynie, która wyprowadzając się zabrała te przedmioty ze sobą. Ponadto uczestnik podniósł, że wnioskodawczynie nie uwzględniła w swoim wykazie określonych w odpowiedzi na wniosek ruchomości, które również zabrała ze sobą wyprowadzając się z mieszkania zajmowanego dotąd wspólnie z uczestnikiem.

Ustosunkowując się do twierdzeń uczestnika wnioskodawczynie podniosła m.in., że wnioskodawczynie nie obdarowywała uczestnika nigdy słuchawkami, a jedynie głośniki komputerowe były prezentem okazjonalnym, lecz mając na uwadze art. 34 Kro głośniki te weszły do majątku wspólnego, gdyż stanowiły przedmioty zwykłego urządzenia domowego służące do użytku obojga małżonków. Z tych samych względów wnioskodawczynie też sprzeciwiła się przyjęciu, że sokowirówka stanowi majątek osobisty uczestnika, gdyż była ona formą dodatkowego, rzeczowego wynagrodzenia za osiągnięte wyniki sprzedaży w firmie, dla której uczestnik świadczył usługi. Wnioskodawczynie zaprzeczyła też jakoby wyprowadzając się w dniu 15.12.2007 r. zabrała też m.in. określone przedmioty tj. szklany podgrzewacz do jedzenia (pkt 34 wykazu we wniosku) oraz 14 sztuk książek (pkt 37 wykazu we wniosku) ze sobą, gdyż jak twierdziła, wykaz sporządzony przez uczestników w dniu 15.12.2007 r. zawierał wszystkie ruchomości, które zabrała wnioskodawczynie, stanowiące przedmiot majątku wspólnego.

W toku postępowania uczestnik wniósł pismem z dnia 15.06.2011 r. o rozliczenie i podział w ramach postępowania w niniejszej sprawie środków zgromadzonych na rachunkach otwartych funduszy emerytalnych uczestników. Wnioskodawczyni zaś wniosła w toku postępowania pismem z dnia 05.08.2011 r. o zasądzenie na jej rzecz od uczestnika 1/2 części z kwoty 5.830 zł z odsetkami od dnia doręczenia pisma uczestnikowi, z tytułu dokonanej przez wnioskodawczynię, w okresie po ustaniu wspólności małżeńskiej, spłaty pożyczki zaciągniętej na podstawie umowy pożyczki nr (...) z dnia 18.04.2007 r. z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych u pracodawcy wnioskodawczyni, a także o zasądzenie na jej rzecz od uczestnika kwoty 1/2 części z kwoty 50.600 zł z odsetkami od dnia doręczenia pisma uczestnikowi, z tytułu wynagrodzenia za korzystanie ze wspólnego pojazdu uczestników w okresie po 15.12.2007 r. przez uczestnika oraz o zasądzenie na jej rzecz 1/2 części z kwoty 2.700 zł z odsetkami od dnia doręczenia pisma uczestnikowi, tytułem odszkodowania z tytułu spadku wartości pojazdu wchodzącego do ich majątku wspólnego wskutek szkody komunikacyjnej w nim z dnia 07.02.2011 r., podnosząc, że doszło do niej z winy uczestnika i spadek wartości wskutek tej szkody nie miał charakteru zużycia przedmiotu w związku z jego normalnym użytkowaniem.

Ustosunkowując się do tych żądań zapłaty uczestnik wniósł o ich oddalenie podnosząc m.in., że ww. umowę pożyczki wnioskodawczyni zawarła bez zgody uczestnika. Uczestnik w toku postępowania zgłosił również żądanie zapłaty połowy poniesionych przez uczestnika kwot z tytułu nakładów poczynionych na wspólny pojazd, w których wnioskodawczyni nie uczestniczyła. Wnioskodawczyni wniosła oddalenie żądania uczestnika zapłaty z tytułu powyższych nakładów.

Bezsporne było między uczestnikami (wskutek wyraźnego lub milczącego przyznania – art. 229 i 230 Kpc), że małżeństwo uczestników zostało rozwiązane przez rozwód prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 30.04.2008 r. w sprawie o sygn. akt XIII RC 3099/07, małżonkowie nie zawierali umów majątkowych małżeńskich, a udział każdego z uczestników w majątku wspólnym wynosi 1/2. Bezsporne było również pomiędzy uczestnikami, że w skład ich majątku wspólnego wchodzi samochód osobowy m-ki F. (...) nr rej. (...) nr VIN (...), papiery wartościowe w postaci: 163 akcji (...) o wartości 950,29 zł, 235 akcji (...) o wartości 568,70 zł, 135 akcji B. o wartości 120,15 zł, 200 akcji B3S- (...) o wartości 124 zł (wniosek i pismo wnioskodawczyni – k.461) na koncie inwestycyjnym uczestnika. Do szkody komunikacyjnej z dnia 07.02.2011 r. we wspólnym pojeździe uczestników doszło z winy uczestnika. Bezspornym było również, że wnioskodawczyni spłaciła już po ustaniu wspólności małżeńskiej zobowiązanie z zawartej w dniu 18.04.2007 r. umowę pożyczki mieszkaniowej z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych pracodawcy wnioskodawczyni na kwotę 10.000 zł; uczestnicy spłacili też uprzednio zaciągniętą w 2005 r. analogiczną umowę pożyczki. Bezspornym było również, że w dniu 15 grudnia 2007 r. wnioskodawczyni wyprowadziła się ze wspólnie dotąd zajmowanego z uczestnikiem mieszkania w Ś., zabierając ze sobą określone przedmioty stanowiące składnik majątku wspólnego tj. stół + 6 krzeseł, meble młodzieżowe mały pokój o wartości 150 zł, odtwarzacz DVD o wartości 50 zł, płyty DVD pozostałe 7 sztuk (dodatki do gazet) (pkt I ppkt-y od hh) do kk) postanowienia w niniejszej sprawie), zaś pozostałe ruchomości stanowiące składnik majątku wspólnego, w tym również ww. pojazd, pozostały we władaniu uczestnika. W toku postępowania, w ramach czynności biegłego sądowego ds. szacowania ruchomości J. P., uczestnicy uzgodnili też między sobą wartości poszczególnych ruchomości (innych niż ww. pojazd uczestników) wchodzących w skład majątku wspólnego, pozostając w sporze jedynie co do tego czy niektóre z tych składników należy zaliczyć w skład majątku wspólnego jak również decydując też wspólnie o rezygnacji z zaliczenia niektórych przedmiotów do majątku wspólnego. Zatem wartość ruchomości, które ostatecznie bezspornie lub zdaniem wnioskodawczyni wchodziły do majątku wspólnego ostatecznie była bezsporna (łącznie z wartością odtwarzacza DVD - pkt 44 wykazu we wniosku, którego wartość była od początku bezsporna wynosząc 50 zł), co znalazło swój wyraz w przyjętych wartościach tych ruchomości w pkt I. 5. postanowienia zawierającym wykaz i wartości innych niż pojazd ruchomości wchodzących w skład majątku wspólnego uczestników.

Bezspornie zatem w skład majątku wspólnego wnioskodawczyni i uczestnika wchodzi prawo własności następujących ruchomości (innych niż ww. pojazd) o bezspornych wartościach: - urządzenie wielofunkcyjne m-ki E. o wartości 50 zł, - lodówka o wartości 300 zł, - zestaw komputerowy o wartości 100 zł, - kuchenka elektryczna 2 palnikowa o wartości 35 zł, -elektryczny grzejnik konwektorowy o wartości 0 zł, - szafka łazienkowa o wartości 50 zł, -żyrandol duży pokój o wartości 30 zł, -żyrandol średni pokój o wartości 20 zł,-2 żyrandole przedpokój o wartości 40 zł (2 x 20 zł),-plafon

przedpokój o wartości 20 zł,-plafon sufit kuchnia o wartości 20 zł,-półplafon kuchnia o wartości 20 zł, -żyrandol łazienka 1 sztuka o wartości 20 zł, -żyrandol ubikacja o wartości 20 zł, -lustro łazienkowe o wartości 50 zł,-lustro ścienne kryształowe 60 x 150 o wartości 100 zł,-meble duży pokój o wartości 300 zł,-zestaw wypoczynkowy narożnik + 2 fotele o wartości 200 zł,-firany 3 sztuki o wartości 30 zł,-karnisze do firan 9 m o wartości 50 zł,-bagażnik na narty o wartości 20 zł,-łańcuchy do samochodu o wartości 40 zł,-3 stoły na strychu o wartości 130 zł,-20 krzeseł plastikowych o wartości 150 zł,-szklany podgrzewacz do jedzenia o wartości 60 zł,-płyty DVD – Historia II wojny światowej nr 5 do 32 + dodatek o wartości 200 zł,-płyty utwory literackie audiobook 8 sztuk o wartości 80 zł (8 x 10 zł),-książki 14 sztuk o wartości 112 zł (14 x 8 zł),-zestaw ogrodowy stół + 6 krzeseł o wartości 50 zł,-lodówka przenośna o wartości 20 zł,-zamek Y. o wartości 15 zł,-kosiarka do trawy o wartości 50 zł,-stół + 6 krzeseł o wartości 150 zł,-meble młodzieżowe mały pokój o wartości 150 zł,-odtwarzacz DVD o wartości 50 zł,-płyty DVD pozostałe 7 sztuk (dodatki do gazet) o wartości 56 (7 x 8zł). Uczestnicy uzgodnili też, że niektóre składniki znajdujące się w posiadaniu uczestnika, przypadną wnioskodawczyni tj. elektryczny grzejnik konwektorowy oraz bagażnik na narty.

Uczestnicy pozostawali w sporze jedynie co do przynależności do majątku wspólnego ruchomości w postaci głośników komputerowych (pkt 4 wykazu we wniosku), oraz sokowirówki (pkt 8 wykazu we wniosku), przy ich bezspornych wartościach.

Sąd ustalił ponadto następujący stan faktyczny:

Wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 30.04.2008 r. w sprawie o sygn. akt XIII RC 3099/07, rozwiązujący małżeństwo uczestników, trwające od 06.02.1999 r., uprawomocnił się w dniu 29.08.2008 r.

- odpis skrócony aktu małżeństwa sporządzonego w USC w G. za nr (...) – k.3, odpis wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 30.04.2008 r. w sprawie o sygn. akt XIII RC 3099/07 wraz z odpisem wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 29.08.2008 r. w sprawie I ACa 658/08 – k.4-6,

W skład majątku wspólnego małżeńskiego uczestników, oprócz bezspornych składników tego majątku wchodzi również prawo własności głośników komputerowych ze słuchawkami. Natomiast w skład majątku wspólnego uczestników spośród ruchomości nie wchodzi prawo własności sokowirówka.

Dowód: - zeznania świadek B. Z. (1) – k.222

Wykaz ruchomości w zakresie tzw. sprzętów AGD zabieranych przez wnioskodawczynię w związku z wyprowadzką ze wspólnie dotąd zajmowanego mieszkania uczestników, sporządzony w dniu 15.12.2007 r. i zaakceptowany przez uczestnika, zawierał wszystkie ruchomości, które zabrała wnioskodawczyni, stanowiące przedmiot majątku wspólnego.

Dowód: - kopia oświadczenia z 15.12.2007 r. – k.143-144

- zeznania świadek B. Z. (1) – k.222-223,

- zeznania świadek I. Z. – k. 221-222

Wartość rynkowa wchodzącego w skład majątku wspólnego uczestników pojazdu m-ki F. (...) wynosi 700 zł. Wartość rynkowa tego pojazdu w stanie jak sprzed szkody z dnia 07 lutego 2011 r. wynosi 3.100 zł.

Dowód: - opinia biegłego z zakresu motoryzacji i kalkulacji wartości pojazdów M. B. – k. 350-358

Na rachunku otwartego funduszu emerytalnego A. OFE prowadzonego dla wnioskodawczyni zostało zgromadzone do dnia 29 sierpnia 2008 r. 666,5910 jednostek rozrachunkowych. Aktualna wartość jednostki wynosi 33,40 zł. Wartość środków zgromadzonych na rachunku wnioskodawczyni do ww. dnia wynosi 22.264,14 zł.

Dowód: - informacja (...) SA w W. z 07.02.2013 r. – k.487

Na rachunku otwartego funduszu emerytalnego A. OFE (...) SA prowadzonego dla uczestnika zostało zgromadzone do dnia 29 sierpnia 2008 r. 767, (...) jednostek rozrachunkowych. Aktualna wartość jednostki wynosi 33,28 zł. Wartość środków zgromadzonych na rachunku uczestnika do ww. dnia wynosi 25.539,31 zł.

Dowód: - informacja A. OFE (...) SA w W. z 12.02.2013 r. wraz z wydrukiem notowań OFE – k.489-490

Uczestnik nie otrzymał dywidend z tytułu posiadanych akcji i nie wykorzystywał dodatkowych praw poboru w związku z posiadanymi akcjami, gdyż w czasie posiadania tych akcji nastąpiło załamanie na giełdzie i wartości akcji spadła i do dzisiaj nie odzyskała poprzedniej wartości.

Dowód: - przesłuchanie uczestnika – k.506

Wnioskodawczyni zawarła w dniu 18.04.2007 r. umowę pożyczki mieszkaniowej z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych pracodawcy wnioskodawczyni na kwotę 10.000 zł, której płatność została rozłożona na 36 miesięcznych rat po 278 zł, a ostatnia rata płatna była w kwocie 270 zł.

Dowód: - umowa o udzielenie pożyczki mieszkaniowej nr 19/WR/07 z dnia 18.04.2007 r. – k. 293,

- harmonogram spłaty pożyczki z dnia 18.04.2007 r. – k.293,

- odpis Regulaminu Gospodarowania Zakładowym Funduszem Świadczeń Socjalnych – k.296-303

Uprzednio wnioskodawczyni zawarła w 2005 r. analogiczną umowę pożyczki mieszkaniowej z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych pracodawcy wnioskodawczyni również na kwotę 10.000 zł. Na zaciągnięcie tej pożyczki przez wnioskodawczynię uczestnik wyraził pisemnie zgodę.

Dowód: - wniosek o przyznanie pożyczki na cele mieszkaniowe z ZFŚS – k.325

- oświadczenie współmałżonka na zaciągnięcie pożyczki z dnia 20.10.2005 r. – k.295,

Uczestnik poniósł nakłady związane z pojazdem wchodzącym w skład majątku wspólnego w postaci kosztów ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (OC) w wysokości: w 2009 r. – 561 zł, w 2010 r. – 400 zł, w 2011 r. – 930 zł, za 2012 r. – 715 zł tj. łącznie 2.606 zł.

Dowód: - odpisy polis ubezpieczenia – k.416, 430, 431, 492, 495

Sąd zważył ponadto:

Wniosek okazał się częściowo zasadny.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom świadek W. R. i L. W. w części, w jakiej wynika z nich, że na pisemnym wykazie z dnia 15.12.2007 r. ruchomości zabieranych przez wnioskodawczynię w związku z wyprowadzką, nie znalazło się wiele przedmiotów zabranych faktycznie przez wnioskodawczynię ze wspólnie dotąd zajmowanego mieszkania uczestników. Co innego wynika bowiem z zeznań świadków B. i I. Z., a nadto trudno jest Sądowi uwierzyć, że skoro doszło już do potwierdzenia na piśmie faktu zabrania przez wnioskodawczynię jednych ruchomości, co już świadczy o istniejącym już wówczas stopniu nieufności między uczestnikami, inne ruchomości nie znalazłyby się na tym wykazie.

Sąd też odmówił mocy dowodowej dokumentom przedkładanym przez wnioskodawczynię w toku postępowania (oraz pominął pozostałe wnioski dowodowe wnioskodawczyni w tym zakresie) na okoliczność ustalenia wartości rynkowej pojazdu wchodzącego w skład majątku wspólnego uczestników w stanie sprzed jak i po szkodzie z dnia 07.02.2011 r., gdyż wobec sporności między uczestnikami tej okoliczności, ustalenie jej wymagało posiadania wiadomości

specjalnych w rozumieniu art. 278 Kpc i z tego powodu Sąd ustalając tę okoliczność oparł się na sporządzonej na potrzeby niniejszej sprawy opinii odpowiedniego biegłego.

Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom wnioskodawczynie, iż uczestnik wyraził zgodę na zawarcie przez wnioskodawczynię umowy pożyczki z 2007 r. gdyż zaprzeczył temu w swoich zeznaniach uczestnik, a wnioskodawczynie nie przedłożyła na tę okoliczność żadnego innego wiarygodnego dowodu, gdyż z dokumentów przedłożonych przez wnioskodawczynię ta okoliczność nie wynika, w szczególności z dokumentu oświadczenia uczestnika z dnia 20.10.2005 r. o zgodzie na zaciągnięcie zobowiązania z ZFŚS, gdyż dotyczy on zupełnie innej pożyczki. Należy zatem przyjąć, że wnioskodawczynie, na której ciążył, zgodnie z art. 6 Kc, obowiązek wykazania tej okoliczności nie wykazała tej okoliczności, a nie jest w ocenie Sądu uprawnione stosowanie w tym zakresie domniemania faktycznego polegającego na przyjęciu, że jeśli pożyczka została udzielona, to zgoda uczestnika na jej zaciągnięcie też musiała być udzielona. Znamienny jest bowiem brak dokumentu pisemnej zgody uczestnika na zaciągnięcie tej pożyczki, mimo że zachował się dokument pisemnej zgody uczestnika na zaciągnięcie innej, uprzednio zaciągniętej analogicznej pożyczki z 2005 r. Sąd odmówił też wiarygodności zeznaniom wnioskodawczynie, iż środki z pożyczki zaciągniętej przez wnioskodawczynię w 2007 r. zostały przeznaczone na majątek wspólny lub zaspokojenie zwykłych potrzeb rodziny, gdyż twierdzeniom wnioskodawczynie w tym zakresie zaprzeczył uczestnik, a wnioskodawczynie, mimo obowiązku z art. 6 Kc, nie wykazała tej okoliczności innymi dowodami. Sąd odmówił bowiem mocy dowodowej na tę okoliczność przedłożonym przez wnioskodawczynię dowodom w postaci dowodów wpłat na leczenie ortodontyczne syna uczestników, gdyż dowody te dokumentują wpłaty dokonane po około roku od udzielenia pożyczki wnioskodawczynie, a więc w okresie znacznie późniejszym niż moment jej udzielenia. Sama wnioskodawczynie zeznała też, że część pieniędzy pomogła jej w wynajęciu mieszkania po wyprowadzce się od uczestnika, czego nie można uznać za przeznaczenie tych środków ani na majątek wspólny lub zaspokojenie zwykłych potrzeb rodziny, gdyż z okoliczności sprawy nie wynika, by wyprowadzka wnioskodawczynie była dokonana pod jakimś przymusem ze strony uczestnika.

Sąd odmówił też mocy dowodowej przedkładanym przez wnioskodawczynię dokumentom na okoliczność wysokości jej roszczenia z tytułu wynagrodzenia za korzystanie przez uczestnika ze wspólnego pojazdu uczestników, gdyż wydruki ze stron internetowych ofert wynajmu samochodów nie są dostatecznym dowodem w sprawie o roszczenie, do ustalenia którego wysokości niezbędne są wiadomości specjalne w rozumieniu art. 278 Kpc, tymczasem wnioskodawczynie nie wniosła w tym zakresie odpowiedniego wniosku dowodowego.

Z uwagi na fakt, że małżeńska wspólność majątkowa pomiędzy uczestnikami ustała w wyniku wyroku rozwodowego, który uprawomocnił się w dniu 29.08.2008 r., do rozpoznawania wniosku zastosowanie miały właściwe przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 17.06.2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych ustaw (Dz. U. z 2004 r., nr 162, poz.1691). Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 5 ust.5 pkt 3 ww. ustawy przepisy dotychczasowe stosuje się tylko do podziału majątku wspólnego małżonków i do zwrotu wydatków i nakładów dokonanych z majątku wspólnego na majątek osobisty lub z majątku osobistego na majątek wspólny, jeżeli wspólność majątkowa małżeńska ustała przed wejściem w życie tej ustawy.

Do rozpoznania w zakresie materialnym wniosku w niniejszej sprawie w zakresie podziału majątku wspólnego spadkodawcy i uczestniczki zastosowanie mają właściwe przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, w szczególności art. 31 Kro i nast. jako że należy przyjąć, że między wnioskodawczynią a uczestnikiem istniał tzw. ustawowy ustrój majątkowy do daty uprawomocnienia się wyroku rozwodowego uczestników będącej jednocześnie datą zakończenia wspólności majątkowej uczestników. Wśród przepisów materialnych znajdujących zastosowanie jest też również art. 46 Kro, zgodnie z którym w sprawach nieunormowanych w artykułach poprzedzających od chwili ustania wspólności majątkowej do majątku, który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku, stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i o dziale spadku. Problematykę wspólności majątku oraz podziału majątku regulują zatem uzupełniająco, oprócz spraw wprost uregulowanych w Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym, również przepisy art. 1035 – 1046 Kc w sferze materialno-prawnej z odesłaniem do przepisów art. 195-221 Kc, dotyczącymi zniesienia współwłasności. Zakres kognicji sądu w postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami określa art. 567 Kpc, częściowo odsyłając w tym

zakresie do przepisów o dziale spadku (art. 680 Kpc i następne), które z kolei zawierają odesłanie do przepisów o postępowaniu w sprawie o zniesienie współwłasności (art. 617 i następne Kpc w zw. z art. 688 Kpc). W oparciu o ww. przepisy sąd ustala skład i wartość majątku wspólnego (art. 684 w zw. z art. 567 § 3 Kpc), ustala wielkość udziałów małżonków w majątku wspólnym, po czym dokonuje podziału tego majątku, orzekając ponadto w razie potrzeby, jakie wydatki, nakłady lub inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku osobistego lub odwrotnie podlegają zwrotowi (art. 567 § 1 Kpc). Stan majątku ustala się według stanu istniejącego w dacie ustania wspólności majątkowej, zaś jego wartość – według cen z chwili dokonania podziału (tak m.in. uchwała SN z 27.09.1974 r., III CZP 58/74, OSNC 1975/6/90). Zgodnie z art. 687 Kpc w braku podstaw do wydania postanowienia działowego na podstawie zgodnego wniosku uczestników, do dziale spadku stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zniesienia współwłasności. Zgodnie z art. 622 § 2 Kpc gdy wszyscy współwłaściciele (tu: byli małżonkowie) złożą zgodny wniosek co do sposobu zniesienia współwłasności (tu: podziału majątku wspólnego), sąd wyda postanowienie odpowiadające treści wniosku. Zgodnie zaś z art. 624 zd. 2 Kpc jeżeli w wyniku podziału całość lub część rzeczy przypadnie współwłaścicielowi (tu: jednemu z byłych małżonków), który nie włada tą rzeczą lub jej częścią, sąd w postanowieniu o zniesienie współwłasności, określając stosownie do okoliczności termin wydania. Zgodnie z art. 212 § 1 Kc jeżeli zniesienie współwłasności następuje na mocy orzeczenia sądu, wartość poszczególnych udziałów może być wyrównana przez dopłaty pieniężne.

Ustalając, że w skład majątku wspólnego wchodzi, oprócz bezspornych przedmiotów, również składnik w postaci prawa własności głośników komputerowych ze słuchawkami, albowiem Sąd uznał za nieudowodnione w rozumieniu art. 6 Kc twierdzenia uczestnika, iż uczestnik otrzymał owe głośniki komputerowe w darowiźnie od wnioskodawczyni, przez co jako prezent okazjonalny nie weszły one do majątku wspólnego zgodnie z art. 33 pkt 2 Kro. Należy zauważyć, że z art. 31 Kro i następnych wynika domniemanie prawne, iż przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności majątkowej przez oboje z małżonków lub jednego z nich, a wyjątki od tej zasady, określone w art. 33 Kro nie mogą być interpretowane rozszerzająco i wymagają udowodnienia w razie sporu co do tej okoliczności. Ponadto należy zgodzić się z wnioskodawczynią, że znajdzie tu zastosowanie art. 34 Kro, gdyż owe głośniki należy uznać za przedmioty zwykłego urządzenia domowego służące do użytku obojga małżonków, a więc nawet jeżeli owe głośniki zostały nabyte przez darowiznę, należy przyjąć, że są one objęte wspólnością ustawową, gdyż brak jest podstaw faktycznych do twierdzenia, że wnioskodawczyni miała inną wolę darując je uczestnikowi. Natomiast Sąd uznał za nieudowodnione twierdzenia z kolei wnioskodawczyni co do tego, że w skład majątku wspólnego wchodzi sokowirówka o bezspornej wartości 50 zł. Wnioskodawczyni przyznała bowiem, że ów przedmiot był formą dodatkowego, rzeczowego wynagrodzenia za osiągnięte przez uczestnika wyniki sprzedaży w firmie, dla której uczestnik świadczył usługi. Okoliczność ta wynika też z zeznań świadka B. Z. (2), która zeznała że już w dniu wyprowadzki wnioskodawczyni ze wspólnego mieszkania, a więc na długo przed wszczęciem postępowania w niniejszej sprawie, uczestnik podnosił, że m.in. ów przedmiot stanowi nagrodę z pracy za dobre wyniki. Nie sposób zatem przyjmować, że twierdzenia uczestnika co do braku przynależności tego przedmiotu do majątku wspólnego uczestników zostały podane jedynie na użytek postępowania w niniejszej sprawie. Należy zatem przyjąć, że ma tu zastosowanie art. 33 pkt 8 Kro i przedmiot ten należy zaliczyć do majątku osobistego uczestnika. Jednocześnie nie będzie tu miał zastosowania wyżej cytowany art. 34 Kro, gdyż ów przedmiot nie został nabyty w jeden ze sposób wskazanych w tym przepisie.

Stąd też, oraz przy uwzględnieniu bezspornych opisanych wyżej okoliczności oraz na podstawie pozostałych ustaleń stanu faktycznego, Sąd ustalił skład i wartość składników majątkowych uczestników w pkt I postanowienia. Z kolei w pkt II postanowienia Sąd ustalił, że udziały uczestników w majątku wspólnym są równe na podstawie art. 43 zd. 1 Kro, który konstruuje domniemanie prawne, że oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym, jako że była to kwestia bezsporna między stronami i żaden z uczestników nie wniósł żądania o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym opartego o art. 43 zd. 2 Kro.

Dokonując podziału majątku wspólnego w zakresie wspólnego pojazdu uczestników, innych ruchomości i praw do papierów wartościowych Sąd w niniejszej sprawie kierował się uzgodnionym ostatecznie wprost stanowiskiem uczestników, by posiadane przez każde z nich w chwili obecnej konkretne ruchomości wchodzące w skład majątku wspólnego przyznać im na wyłączną własność z wyjątkiem niektórych z nich tj. elektrycznego grzejnika

konwektorowego oraz bagażnika na narty, co których uczestnicy uzgodnili, że znajdując się we władaniu uczestnika, przypadną wnioskodawczyni. Zgodnie bowiem z art. 622 § 2 Kpc w zw. z art. 688 Kpc, które to regulacje zgodnie z art. 567 § 3 Kpc mają zastosowanie także w sprawie o podział majątku wspólnego małżonków, gdy wszyscy współwłaściciele złożą zgodny wniosek co do sposobu zniesienia współwłasności, sąd wyda postanowienie odpowiadające treści wniosku, jeżeli projekt podziału nie sprzeciwia się prawu ani zasadom współżycia społecznego ani też nie narusza w sposób rażąco interesów osób uprawnionych. W ocenie Sądu w rozpatrywanej sprawie powyższe okoliczności nie zachodzą, tym samym zgodnie z wnioskiem stron orzeczono w tym zakresie jak w pkt III postanowienia. Natomiast Sąd przyznał uczestnikowi prawo własności składników majątku wspólnego, co do których uczestnik stwierdził, że wnioskodawczyni je zabrała, tj. szklany podgrzewacz do jedzenia, książki 14 sztuk o bezspornej wartości, gdyż te twierdzenia Sąd na podstawie art. 6 kc uznał za nieudowodnione, gdyż z ustalonego stanu faktycznego wynika, że wykaz ruchomości z dnia 15.12.2007 r., przynajmniej w zakresie tzw. sprzętów AGD, zabieranych przez wnioskodawczynię w związku z wyprowadzką, był kompletny, a zatem należy przyjąć, że te sprzęty pozostały we władaniu uczestnika. Należy zauważyć, że nawet z zeznań W. R. i L. W. nie wynika, by te konkretne przedmioty zostały przez wnioskodawczynię zabrane, a nie znalazły się na pisemnym wykazie z dnia 15.12.2007 r. Sąd dokonał też podziału środków zgromadzonych na rachunkach funduszy emerytalnych przyznając każdemu z uczestników środki na ich własnych rachunkach w otwartych funduszach emerytalnych, zgromadzone do czasu prawomocności wyroku rozwodowego uczestników.

Jednocześnie Sąd na podstawie stosowanego odpowiednio art. 624 zd. 2 Kpc z Sąd nakazał uczestnikowi w pkt IV postanowienia wydać wnioskodawczyni znajdujące się w jego władaniu przedmioty, które mają przyspaść wnioskodawczyni oraz z uwagi na swoisty charakter prawa majątkowego do papierów wartościowych opisanych w pkt I.2 postanowienia, nakazał przelać prawo do połowy tych papierów wartościowych na wskazany przez wnioskodawczynię rachunek inwestycyjny. Wobec braku potrzeby do szczególnego określenia terminu wykonania tych obowiązków, obowiązek ten stanie się wymagalny wobec uczestnika z dniem ewentualnej prawomocności niniejszego postanowienia.

Jednocześnie z uwagi na ustalenie równych udziałów w majątku wspólnym uczestników Sąd, na podstawie art. 212 § 1 Kc w zw. z art. 1035 Kpc w zw. z art. 46 Kro, dokonał rozliczenia wartości majątku stosownie do wartości poszczególnych składników majątkowych przyznanych uczestnikom. Zgodnie z przepisem art. 212 § 1 Kc jeżeli zniesienie współwłasności następuje na mocy orzeczenia sądu, wartość poszczególnych udziałów może być wyrównana przez dopłaty pieniężne. Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że łączna wartość majątku uczestników (bez praw z akcji bowiem przyznano je uczestnikom po połowie) wynosi 50.641,45 zł (2.838 zł ruchomości oraz 25.539,31 zł i 22.690,14 zł środki na rachunkach OFE uczestników). Przy ustaleniu równych udziałów w majątku wspólnym każde z uczestników winno uzyskać składniki majątku za kwotę 25.320,725 zł (50,641,45 : 2). Mając na uwadze, że uczestnikowi przyznane zostały składniki majątku o łącznej wartości 27.951,31 zł (2.412 zł wartość przyznanych uczestnikowi ruchomości i 25.539,31 zł tytułem środków na jego rachunku w OFE), a wnioskodawczyni przyznane zostały jedynie ruchomości o łącznej wartości 22.690,14 zł (426 zł wartość przyznanych wnioskodawczyni ruchomości i 22.264,14 zł tytułem środków na jej rachunku w OFE), wnioskodawczyni należy się od uczestnika dopłata do jej udziału na kwotę 2.630,58 zł (25.320,725 zł – 22.690,14 zł). Z tego względu Sąd zasądził ww. kwotę z tego tytułu w pkt V postanowienia na rzecz wnioskodawczyni od uczestnika, płatną - z uwagi na jej stosunkowo niezbyt znaczną wysokość – od dnia ewentualnej prawomocności niniejszego postanowienia.

W postępowaniu o podział majątku wspólnego następuje także rozliczenie nakładów i wydatków dokonanych przez każde z małżonków (lub byłych małżonków) w czasie trwania wspólności majątkowej z ich majątku wspólnego na majątek osobisty któregoś ze współmałżonków. Zgodnie bowiem z art. 45 Kro każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Nie można żądać zwrotu wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności. Należy przy tym zauważyć, że roszczenia z tytułu zwrotu nakładów i wydatków z majątku osobistego na majątek wspólny są

roszczeniami ściśle procesowymi i obowiązuje tu z pełnymi tego konsekwencjami reguła dowodowa wyrażona w art. 6 Kc, zgodnie z którą ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, którą z tego faktu wywodzi skutki prawne.

W niniejszym postępowaniu Sąd nie uwzględnił zgłaszanego w tym przedmiocie żądania wnioskodawczynie o zasądzenie na jej rzecz odpowiedniej kwoty z tytułu dokonanej przez wnioskodawczynię, w okresie po ustaniu wspólności małżeńskiej, spłaty pożyczki w 2007 r., albowiem z ustalonego stanu faktycznego nie wynika, by uczestnik wyraził zgodę na zaciągnięcie przez wnioskodawczynię tej pożyczki, a zgodnie z art. 41 § 1 Kro wierzyciel może żądać zaspokojenia także z majątku wspólnego, jeżeli małżonek zaciągnął zobowiązanie za zgodą drugiego małżonka. Rozliczenie zobowiązania zaciągniętego przez wnioskodawczynię na podstawie umowy pożyczki z 2007 r. nie może zatem, w ocenie Sądu, obciążać rozliczenia majątku wspólnego. Ponadto należy stwierdzić, że dla skuteczności żądania wnioskodawczynie w przedmiocie rozliczenia spłaconego przez nią po ustaniu wspólności majątkowej długu z tytułu zaciągniętego przez nią zobowiązania z tytułu umowy pożyczki z 2007 r., koniecznym jest wykazanie, że środki w ten sposób uzyskane przeznaczone zostały na majątek wspólny uczestników postępowania względnie na zaspokojenie zwykłych potrzeb rodziny, bowiem jedynie w tym zakresie art. 30 Kro kreuje odpowiedzialność solidarną małżonków. Z ustalonego stanu faktycznego nie zaś wynika, by środki z pożyczki zaciągniętej przez wnioskodawczynię w 2007 r. zostały przeznaczone na majątek wspólny lub zaspokojenie zwykłych potrzeb rodziny.

Sąd nie uwzględnił też roszczenia wnioskodawczynie z tytułu wynagrodzenia za korzystanie ze wspólnego pojazdu uczestników w okresie po 15.12.2007 r. przez uczestnika, gdyż – abstrahując od zasadności tego roszczenia w jego istocie – z ustalonego stanu faktycznego nie wynika w jakiej ewentualnie wysokości to roszczenie ewentualnie przysługiwałoby, bowiem wnioskodawczynie nie wykazała, wbrew obowiązkowi z art. 6 Kc, tej okoliczności.

Natomiast uwzględnieniu podlega roszczenie wnioskodawczynie o zapłatę z tytułu spadku wartości pojazdu wchodzącego do majątku wspólnego uczestników wskutek szkody komunikacyjnej w nim z dnia 07.02.2011 r. Zgodnie bowiem z odpowiednio stosowanymi art. 225 Kc w zw. z art. 618 Kpc i mając na uwadze że do szkody komunikacyjnej doszło z wyłącznej winy uczestnika, który był wówczas wyłącznym posiadaczem tego pojazdu, należy przyjąć, że szkoda ta spowodowała spadek wartości pojazdu uczestników, który nie nastąpił wskutek normalnego zużycia lub użytkowania, a zatem uczestnik winien zwrócić wnioskodawczynie odpowiednią do jego udziału w majątku wspólnym różnicę jego aktualnej wartości i wartości ze stanu sprzed ww. szkody. Skoro zatem ta różnica wynosi 2.400 zł (3.100zł – 700 zł), to uczestnik winien zapłacić z tego tytułu wnioskodawczynie kwotę 1.200 zł z odsetkami od dnia następnego po doręczeniu uczestnikowi odpisu pisma wnioskodawczynie z dnia 05.08.2011 r., o czym orzeczono w pkt VI postanowienia. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 Kc w zw. z art. 455 Kc. Dalej idące żądania wnioskodawczynie o zapłatę wobec uczestnika podlegały oddaleniu jako bezzasadne.

Uwzględnieniu również co do zasady, podlega, na podstawie art. 45 § 1 zd. 2 Kro roszczenie uczestnika o zapłatę z tytułu nakładów poczynionych na wspólny pojazd, w których wnioskodawczynie nie uczestniczyła. Jednak w ocenie Sądu roszczenie to zostało wykazane przez uczestnika jedynie w zakresie kwoty 2.606 zł sprowadzającej się do sumy udowodnionych przez uczestnika wpłat z tytułu składek na ubezpieczenie OC związane ze wspólnym pojazdem uczestników. Należy bowiem przyjąć, że z wykazywanych przez uczestnika kosztów jedynie ten rodzaj może być uznany za nakład niezbędny do korzystania z rzeczy wspólnej, jako że obowiązek ubezpieczenia OC jest obowiązkiem ustawowym. Skoro zatem ta wysokość tego nakładu wynosi 2.606 zł, to wnioskodawczynie winna jest zapłacić z tego tytułu uczestnikowi kwotę 1.303 zł, o czym orzeczono w pkt VII postanowienia. Dalej idące żądania uczestnika o zapłatę wobec wnioskodawczynie podlegały oddaleniu jako bezzasadne. Uczestnik nie wykazał bowiem celowości i niezbędności poniesienia pozostałych zgłaszanych nakładów, co winien był uczynić wobec kwestionowania tej okoliczności przez wnioskodawczynię. Ponadto jak słusznie podnosiła wnioskodawczynie, wszystkie te pozostałe nakłady uczestnik ponosił w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, a więc mógł je ewentualnie rozliczyć jako koszt uzyskania przychodu z tej działalności.

W zakresie w jakim w toku postępowania wnioskodawczynie i uczestnik dokonali bezspornych ustaleń co do składu majątku wspólnego, przez co należy uznać, że wnioskodawczynie cofnęła swój wniosek w tym zakresie za

zgodą uczestnika, postępowanie stało się bezprzedmiotowe i w tym zakresie w pkt IX postanowienia Sąd umorzył postępowanie (art. 355 § 1 w zw. z art. 13 § 2 Kpc).

W pkt VIII postanowienia Sąd nakazał obojgu uczestnikom uiścić kwoty po 102,74 zł tj. po połowie kosztów wynagrodzenia opinii biegłych J. P. i M. B. (50,49 zł –k.385 i 155 zł k. 454, a więc łącznie 205,49 zł : 2 = 102,74 zł) , tymczasowo wyłożonych w sprawie przez Skarbu Państwa – tut. Sąd, na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust.1 ustawy z 28.07.2005 r. w sprawie kosztów sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 520 § 1 Kpc mając na uwadze że oboje uczestnicy byli w równym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w pkt X postanowienia na podstawie art. 520 § 1 Kpc zgodnie z którym każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie (w tym koszty, które sam wydatkował bezpośrednio np. opłaty sądowe), mając na uwadze że oboje uczestnicy byli w równym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania (por. również postanowienie SN z 9.12.1999 r., III CKN 498/98, OSNC 2000, nr 6, poz.116 oraz). Należy wskazać również, że w najnowszym orzecznictwie sądowym (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2011 r., IV CZ 40/11, LEX nr 1147785) wyrażono zasługujący na aprobatę pogląd, iż w tzw. sprawach działowych nie zachodzi przewidziana w art. 520 § 2 i 3 k.p.c. sprzeczność interesów tych uczestników, którzy domagają się podziału, niezależnie od tego, jaki sposób podziału postulują i jakie wnioski składają w tym względzie. Wyjątkowo jednak w sprawie o dział spadku (tu; podział majątku) interesy uczestników postępowania mogą być uznane za sprzeczne w rozumieniu art. 520 § 2 i 3 k.p.c., jeżeli jeden z nich żąda oddalenia wniosku na tej podstawie, że już wcześniej został dokonany umowny dział spadku, drugi zaś mimo to domaga się orzeczenia przez sąd o dziale spadku. W niniejszej sprawie ta okoliczność jednak, co oczywiste, nie zachodzi.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.